

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 64

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Døds og begravelse

Oppskr. av: Alb. Moen

(adresse): fr. Steinkjer

Fylke:

Nord-Trøndelag

Herad:

Spangbi

Bygdelag:

Henning Båbi

Gard:

Moen-Torshaugen

G.nr. 105

Br.nr. 1-2-3

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Døds varsler
1. - -

Et sikkert varsel strukt for et dødsfall i en heim var, at det tok tid å "slutte" eller bli beveget i fjæle" eller bord, "som var lagt her eller der i "utvæsen. Dette var den tid da likkistene ble sneket (arbeidet) i heimen, altså for en frib kjøp, kistene ferdiglavet hos snekkeren (i byen): - Ellers, så fremt en laup til å høre en slags bevegelse i disse "fjæle" var en helt sikker på, at det ville bli dødsfall i heimen (eller grennaden) med det første. Helt fra jeg var guttinge var det mye snak om dette, der, men i de senere år har jeg ikke hørt om dette.

2. - - -

Ut oven det som er anført oven for har jeg ikke hørt om noen særlige varsler. Men kanskje jeg i denne forbindelse skal nevne et slags varsel, som jeg ikke bare har hørt om men også sett: En rikt (meget rikt) hvis denne tok tid å "fingre" eller "fjæle" overdyne eller fellen oven til var det sikkert tegn på, at døden var nær.

3. - - -

Her vil jeg fortelle hva jeg har hørt folk ofte har fortalt, har det til det samme eller lignende på land i eller på bryte; ^{helt og helt} hvis en reisen sin fra matbonden går til og spiserer rundt

2. slaa 3 gange og så kiker gjennem vinduet og inn i slua og da får de noen sitte ved bordet uten ~~med sin hode~~ som hode, da er vedkommende død for neste jultid. Det var slik, at den som gikk ut skuldre foreta sig et eller annet (gebarben eller løse nøgel) men jeg har glemt hvad som måtte foreta sig.
4. -- Jeg tror ikke det fandtes nogen med særlig, esnes her. Men det var somme som hadde aldeles sikker tro på det anførte i punkt 2 og 3 ja kanskje mere til.
5. -- Nei
6. -- Likerø
7. -- Jeg tror ikke det var nogen regel med dette. Ser men var en så å si sikker, at døden var nær forestående måtte den syke eller døende eventuelt flyttes ned fra et trangt loft hvor det gikk en trang kupp.
8. -- Tror ikke det, men dette kunde være individuelt.
9. -- Har aldrig hørt noget i så henseende.
10. -- Såfremt den døende var bevisst (blun i toppen) og bad om samtale med presten, var nok alle villig til å gå i presten. Men de gjendevende var selvsagt mer eller mindre villig til at presten måtte komme.
11. -- Det er lidt leit å fortælle at slikt prestebesøk i delalfer, men på den annen side kunde en om en var oplyst på island et helt hospital her.
12. -- Det var helst den døende som hadde beslutelse her om bevisstheden var tilstede.
13. -- Det var lidt forskjellig med dette. Var den døende helt kalur til niste slund og dertil altid ved meriske kunde vedkommende si fra, at slik og slik måtte det gjøres under quarsfæden. Mange hadde jo forut bestemt hvordan etterledenshaper skulde foreta sig så som arv, røntlig gods m. v.

Over til blad #

- 14. ... Ha dø. Slekta. Gjort ikke ne" o. b.
- 15. ... Slå fremt kjente og "andedrets virksomhet" var
hell. sløppet, künde en i hovedfuld om noen dage
vere sikker på at døden var inntruff.
- 16. ... De aller fleste har sikkert hørt beretning om
folk som har vært rkinndød.
- 17. ... Jo det gjordes en ifald det behøvedes
- 18. ... En av Sylene eller noe lignende blev brøgt.
- 19. ... Jo da de nærmoste naboen, slekt og venner
blev ganske snart varslet. f. eks. ved å heise flag,
bruke telefon m. v.
- 20. ... Nære pårørende blev gjerne påkalt straks.
- 21. ... Ha varsle Sylene måtte vel være en inkonsekvens
- 22. ... Det künde vel være en lid forfjellig med
en foretok sig. Vinduet blev åpnet, men frem for:
alt blev hengt en hvit duk foran speilet og
klokka. Ellers noget forfjellig med dette.
- 23. ... Den døde lå vist i almindelighet ca. et døgn
i sengen før det blev flyttet. Lidt av og til med dette.
- 24. ... Som det forhånden passet.
- 25. ... Har aldrig hørt det.
- 26. ... Et uttrykk som brukes i vår krets er, at man
eller hun ligger på likstrå. Det, tyder på, at
det langt utende var brukelig å legge likene
i første tilgang på strå (halm).
- 27. ... Det er helst. tvil, at halmen efterpå blev
brent eller at liket var lagt i briste.
- 28. ... Jeg tror dette blev praktiseret lid forfjellig.
I en fattig krets blev det nok tatt rede på
av dødes kles til bruk for gjenselvende.
- 29. ... Og på dette tror jeg var lid forfjellig.
- 30. ... Dette künde variere noget, omstendighetene
künde siktere med dette. Men det måtte gå
mindst et døgn før en tok til å stelle liket.

10001

- 4 31. ... J bygda var sd. gjerne en eller annen som
 liksom var "skaper" på Sette område og var villig
 til å bistå med Sette.
32. ... En kungen på sig et større forklede.
33. ... ja
34. ... Absolutt
35. ... Det var vel lidt forskjellig hermed. Fødsel
 hermed måtte ordnes til.
36. ... Var lidt forskjellig, men ansigt, hænder og
 føtter blev vasket.
37. ... Likhavnet blev nok bare slået ned.
- Likhavnet
38. ... "Klae lik" blev sd. sagt.
39. ... Har aldrig hørt sagt annet end likklevet.
40. ... "Likklevet" blev brugt, stødelse lidt forskjellig.
41. ... "Hvis nogen ønsket sd. og at brudeklæbet
 var for hunden er sd. tviligt, at Sette blev brugt.
42. ... Bæse: underklæde fremfor alle gode strømper.
43. ... Såfremt brudegomsjorden e. st. var enda i
 behold, blev Sette av og til brugt.
44. ... Dette var vel ikke så om å gjøre laor jeg.
45. ... Nei
46. ... Strømper måtte sd. være ja.
47. ... Menne hadde vist aldrig hodeplagg. Men
 sd. kunde vel hørte at kvinne hadde noe på hodet.
48. ... Jeg tror nok sd. kunde være lidt forskjell på
 likklevet eller som den døde var gammel eller ung.
 Når sd. var en "saknaded" blev sd. vist nok mer
 framsiggiort: Derfor spille sd. en rolle hvorvidt
 "heimen var fattig eller de gjentlevende levde på
 kanten av forsongen.
49. ... Nei jeg tror ikke sd.
50. ... Var vel lidt forskjellig
51. ... For en 1/2 hundrede år siden tok en til å kjøpe
 likklevet, som da blev å få kjøpt, for den tid måtte 3
 en hjelpe sig så godt en kunde.

52. ... Når for dia blir nok kjøpt ferdige likbler når
sinde er å få, en går mer og mer over til papir
53. ... Somme siger likbler andre mennesker skjøp
54. ... Har aldrig hørt om noget slikt
55. ... Likerå.
56. ... Nei.
57. ... Jaen ikke det.
58. ... I alminnelighet hadde vel ingen kisten stående ferdig men en kunde jo ha emnet liggende, d.v.m. den tid kisten blev gjort i heimen. Men det kunde være en som drev og arbeidet kisten til salg, han hadde da tid en kiste stående, jo det tror sig, at han da hadde gjort sin egen kiste.
59. ... I første tilgang i gammelida blev vel brukt bare kvernaglen, mens det nu brukes spikar.
60. ... Det er blant det måtte være stropper.
61. ... En hvilken som helst duggelig smekker luvst kisten enten i sin egen heim eller i heimen hvor sødsullst. innkjøp. - Når kjøpes gjerne på byen eller hos smekkerfabrikk i bygd.
62. ... I gammelida var bestandig kiste sort, men i de siste ca. 50^{år} er en gått over til å bruke hvit kister. I denne forbindelse skal jeg sandelig ta en liten avstikker: Kistemakeren pleide bestandig å arbeide over fine og solide kister til en sloring. Men nu har den gått over til å forske her, i det de ved, at da blir det nå "uhorvelig" mye krans som så sjelden kista.
63. ... Se ovenstående punkt 62
64. ... Har aldrig hørt om nogen slik åpning.
65. ... Det som var for hunden: hvalspan, Nulm, lauv. e.l.
66. ... Likerå
67. ... Se punkt 58. 61 og 62.

68. ... Man i Båbia min heimbygd har det så vidt jeg ved ikke vært skikk å legge noget som helst ekstra greier i kista. I så tilfelle må dette ha vært praktisk i "lengt forvagne tider". Dogt nok jeg det kanskje kan ha forekommet av og til, men har praktisk sett i så tilfelle i "smigg" uten andres vitende, jeg har faktisk hørt sagt, at en salmebok er pluss i kista.
69. ... Mig ubekjent
70. ... Ikke det jeg ved. Etter ønske laget man som gjorde kista et hakebrett på lokket, og når man en kjøpt kiste fikk dette brettet på kista ifald en ønsket det.
71. ... Man aldri hørt om noe slikt.
72. ... Likerå
73. ... Liggens
74. ... Venstrende slegt og venner kom ofte for å være med på denne handling, men nogen slags andakt blev vist ikke holdt.
75. ... Det er greit, at det var bevertning ved slike anledninger. Men fest og dans - åu bevare mig vel, skild, noen ha lyst på slike "privelige" gjaldt det om å "kverke" en slik tankegang.
76. ... Et eller annet rum i uthuset hvor det for anledningen likesom ^{blev} gjort islung og prikket. Så godt det lod mig gjøre. Som guttinge for 60-70 år siden så jeg det var utrodd bar på gutt. - Kanskje det kunde passe her å fortelle hva jeg så i ung alder: Dette var i den tid før kanuse blev å få kjøpt; Et lyttelbening blev gjort islung (bünd) en svært lang kanus som blev festet rundt siden på kista, likeså ofte et brett på lokket (av lyttelbening) dette var som sagt for det for ca. 50-60 år siden blev knams å få kjøpt.

- 79... En slags barhytte blev bygget ikke kun vest
lavet til at benyttes for anledningen i vor barium.
men små kvantiteter opsat først og fremst på gårds-
pladsen har vest helt almindelig.
- 80... Faller bort.
- 81... Ja til dels.
- 82... De fleste gjorde det slik
- 83... Lokket blev lagt på men ikke gjort fast.
en slik var plasset over ansigt.
- 84... Et almindelig rent og hvidt klæde (lommeklædet)
- 85... Hadde ikke noe spesielt navn.
- 86... Jo da rett mange vilde se liket. Mange av
de mest påvirende satte pris på at nogen så liket.
- 87... Desverre finnes det ikke noe kvantepel i vor
bygd. Det nærreste finnes på Steinhjær.
- 88... Kan jeg ikke bevare.
- Song**
- 89... En måtte indgå stoi og larm og et slags
"spilakke" og latter når man lå på "likes try"
- 90... Ja spille i danser var helt forkastelig.
- 91... Sjøngelidens måte og lengde blev bestemt av
de gjentvarende i heimen!
- 92... Mundtlig.
- 93... Hadde en råd for det måtte alle ha sørget seg
d. v. n. ihvertfall sorte klær under en begravelse.
94. 96
95. 94
Nei.
Nei.
- Sjng ut liket**
- 98... Ikke noen regel spesielt, men uventelig begra-
velse foregikk ikke søndag. Hvis presten skulle være
med i heimen bestemte ofte han dagen.
- 99... En siste begravelse. Trøndersk uttalelse:
"Likkjal"

- 100... Hele likfølget var samlet i stuen mange som fikk røm (andre i gangen eller utenfor.) Presten hadde ofte var et lite sangkor, kanskje ble pålagt s.v.v. Var det godt når kinde dette foregått. Krampulegning var blitt svært alminnelig.
- 101... Ikke nei
- 102... Han ikke selv åkle seg på kisten
- 103... I distriktene her omkring tror jeg ikke det har vært alminnelig å bruke lys ved en slik anledning, jeg har da så vidt sett det.
- 109... Våkenatt i forbindelse med dødsfall og lik.
- 110... Jens har ikke vært praktisk i vår bygd.
- 111... Gyttelokene (spesielle) har ikke vært praktisk så vidt jeg vet.
- 112... Jo da kirkealmen ble alltid sunget, men ikke på noen annen måte. Bjønt sangen ble så høy.
- 113... Som nevnt i punkt 100 var alltid presten tilstede, såfremt det ikke var hindringer for ham.
- 114... At kirken at presten skulle være tilstede. Hvor jeg er nok så gammel i bygden her, det var i 80-90 årene jeg selv hørt, en prest tale i kirken hvor likfølget foregikk. Men var det en liten kirkelid "med små kirkelid og dertil svært små møtte presten først når følget kom på kirkegården.
- 115... Var ikke presten tilstede kinde det bli sunget en sang (koreten like).
- 116... Det var ikke noen fast regel, at det skulle, srikkes, men man godt kunne noen drakt i sving,.
- 117... Den som var lirket til det. En mor og en fars sønner ~~komme~~ samt svigersønnen var ofte, vært berede.
- 118... Det er ingen fast regel om dette.
- 119... Jeg tror det er praktisk at påkenden går først.
- 120-121... Han ikke hørt om dette.
- 122...
123...

124. - Dette der er fremmed for mig, måske vent
praktiseret i andre landsstrøg.
125. - For det meste
126. - Ikke direkte ned på kinden men på et par
skamler" hvorpå var lagt et stort hvidt laken.
127. - " Ikke officielt men kanske i smigge.
128. - Både kvinnen og menn.
129. - Allersammen av begge kjønn fulgt, med på kisten =
gunders såfremt en ikke f.eks. var gammel eller
"skjøpetil", eller så kind. være ufysligt sein. Dertil
blev de hjemme, som skuld. stelli med hoved nym,
når fulgt kom fra grave linden.
130. - På same tid som mennene.
131. - Jeg tror ikke så.
132. - Det er helt alminnelig å bruke halsketter bare
på flere møter først og fremst i kirken hvor
begravelser foregår. i Misel der liket blev stelli
og ikke på gudeplassen m.v. - Der gunders var stillet
med til hovedveien var ~~noget~~ sungen for å skre
hakked bar. Naboer ja også kjendte og ukjendte
vise. nu den stelli, uter og la også i så et
sist farvel til den, som hadde gått bort.
Det har også vent så blev opstalt over font
bekledt med granbar av f.eks. en stor slektning,
somme rotte og små granbar for grav tilget
for lochi.
134. - - for så det har vent og er vant å høre
flue når yndfesta foregår. På hals slung solvragt.
134. - Så i de alle i kirken som hadde flue
flaget begravelser dagen.
136. - Det har vent praktiseret tid forfelig med
hensyn til hvorvidt flaget omsider skuld. i t. opp.
En hver isen har selv bestemt det. Der.
- 138

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

139...

Nei

140...

Det har jeg ikke hørt om

141...

Nei det har jeg aldrig hørt om.

142...

Likerå

143...

En slik spein har jeg aldrig hørt om.

144 -

Matte helst ikke poltes på marken.

145 -

Somme lagd. et belte rent eller ^{lukt} på bånden av langskeden eller langboarna,

146

Herken mått, helst vore godt. Men var ^{lukt} en gammel mand, som var død og etterlot sig en ^{lukt} gammel ^{lukt} kjende. Denne helst, selv om den ikke var rent bli nok for ^{lukt} kjende skeden eller boarna.

148...

Nei

148...

Helst se langsomt som vanlig. F.ø. er det mange som liker å mislike en ^{lukt} fast på bilen som har tatt til ^{lukt} skeden for ^{lukt} kjende.

149 -

På hjemveien for ^{lukt} kjende eller ^{lukt} kjende blev det ^{lukt} kjende kjent ^{lukt} kjende fast.

150 -

Han som blev spint om det og dette var helst en som i livet hadde slått den ^{lukt} kjende, men.

151

Selvfølgelig

152...

Nei

153...

Ved ikke. Men på avveien skeden ^{lukt} kjende i ^{lukt} kjendeMåtte en ofte vore eller ^{lukt} kjende kjende ^{lukt} kjende. Men ikke det. Aldrig hørt om det.

På kirkegården

- 156... De som når ordinerne bærer løftet selv og
kisten fra vogne eller sleden. Det traf sig at en
hadde 2 "kanaler" å satt kiste på inn til vider.
- 157... Nei. Det er vel kanskje "utrensning" å si,
at kirke åtte jo kassen med jord og kiste som
presten bærer.
- 159... Ingen annen en begravelse.
- 160... Ingen slags regel hermed.
- 161... I de aller fleste tilfelle var jo presten sammen
med gravfølget fra kirken. Var han ikke i kirken
mødt, kan op ved kirke når følget kom.
- 162... Fremmed foretaks i vest Sistrick.
- 163... I den senere tid er det man og man ble til at
kisten blev båret inn i kirke. For å begynne
med for ca. 50 år siden begynte denne skikk, men
da var bare samme som fikk cere av å bli båret
inn i kirke, det måtte helst være "store" eller
"fremskid" som fikk samme cere. I dag gjøres det
heldigvis ingen forskjell her, både en fullt, hvis man får cere.
- 164... I allminnelighet ikke.
- 165... Nei.
- 166... Ikke melop når det var jernet over graven
men når gravfølget sto på jorden til å kjøre
hjem over da tok en til å ringe.
- 167... Fra eldgamle tider har det nok vært en
fast graven i alle kirker eller noen heromkring.
men denne besjeflighet er for det aller ansette
kombinert med kirketjeneren, ringeren og ikke
å forglemme "Stüterkongen" byggeskriveren.
- 168... Det nævnes bare: Graveren.
- 169... Så vidt jeg ved har det helt fra gammel tid
vært ansett en graver. Ved ikke hvordan det var
for en 500 år siden. Men en f.eks. graveren hadde
forfald måtte de en annen tilfelle kunne arbeide.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

170 ...

Gravene og gravde graven og litt kastet Sen.

171 ...

Presten kastet på de 3 jord. spadene, siden
fjellsjøl, gravene anbrudd.

172 --

Her er et spørsmål som jeg må be om å
være fri å svare på. (Tusky Segt spørsmål)

173 ...

Det har vært, at den døde er fjellsjøl om
ikke presten av en eller annen grunn kunde være
med. Da blev det satt en stavn (pule) på graven.
så kom presten tilbake med de 3 skiftet jord.

174 ..

Det var nok nå forskjellig hvordan graven blev
stelt. Var det en såkalt "sakred" eller at de
gjentevend. (Norgesdel) var intressent og hadde god råd

og

blev gjennom graven pyntet og stelt bedre. På den
annen side var det en fullig, ensom som var

175 ...

Så blev det men end kanskje stelt på graven. Fast
sag for stelt av grav var det ikke, men dagen før
en høilidsmesse i kirke var manne av kirke for å
stelt og pynte gravene.

Derlige tilfelle

176 ...

Så vidt jeg vid fikk i hvert fall i senere tid
en selvmorder same stelt som andre. Det er mulig

177

at det var ca. 400-500 år siden blev praktiseret noget
prestelende i dette tilfelle. Gamle folk fortalte, at

med

en selvmorder fikk sin grav halvt innemot og

179

halvt utenfor kirkegården.

- 176 -- Jeg tænker da jeg var guttinge, jeg var med i begravelse eller en selvmorder, kikketokkene var helt stille, det måtte ikke ringes i begravelse eller en selvmorder. Hvordan det forholder sig med det. min lön jeg ikke med sikkerhed ållate mig, men jeg skuede tro denne gamle skikk mig en op høvet. Men 179 det når vist vid lag, at en selvmorder lön få sin grave borde vid kanten av kirkeyardgjærdet.
- 180-181 For tidlig fött. kann og så vid fötte mödels blev gjennem män det künde. kanske nat i grave här en voharn som var död.
- Gravöl
- 182 -- "Likkfal" (Gravfala)
- 183 -- "En mann som hadde slått den döde man, gjærne en slegning eller rubo.
- 184 -- Det var så i si likedan som ved et bryllup. S.v.s. uten å linge spille menn, men der i med blev noen best om å vere med å rymge samt også beærene blev sin best.
- 185 -- Ungen særskilt bestemmelser her.
- 186 -- Man måtte opbre "sømmelig" eller "aristendig"
- 187 -- Dei.
- 188 -- Jo da en vild, lauglere bearnannen, men omsider måtte han si "nei takk", det künde jo et bei for myr kaff. drikking besigt, han 30-40 heime.
- 189 -- I mine yngre dage hörd. jeg aldrig et det blev kringt brev, men nu for da blir det ofte sendt rundt f. eks. et gjett, som gik omkring med brev.
- 190 -- Noget forskjellig. For ca. 70 år siden varde et gravöl to jo opp här 3 dage, nu er det oftesten mer en 1 dag.
- 191 -- Ungen spesielt beget her.
- 192 -- Som i et bryllup e.l.
- 193 -- Tron ikke det.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av:

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

194 -

Ikke så var noen fast regel men, var vist lidt forskjellig med Sette.

195 -

Arbeidet gikk nok ring gang i vestfold her se som var den døde, mere fjern.

196...

yo da indtil for 50 år siden var det helt alminnelig, at det måtte være sendingen, nu til dags er det skedd en forandring her: en bestilt kake hos bakeren og senere avsted sammen med et kort fra givaren, på samme måte som ved begrav.

197 -

Nærmest som helst, ingen regel for dragten.

198 -

En tilstelning praktiseres for en 70-80 år siden (sendingskvelden) nu ophørt.

199...

Sendingen måtte være pyntet "søferantisk" i de fleste hinner finnes enda idag en såkalt "benningkorva". Denne kunde være med i holdet "innholdt kake, lefser, ost, kjøtt, quinner og så ikke å forglemme smør-kleppen" som nå er som en søtkorv, denne kake var utstilt på "sindig" måten og kunde være en 3-4 kg.

200 -

Var vist ikke bare om hele eller halv men = dinger, men en slik sending kunde være med eller mindre "konfektabel" verdifull.

201 -

Overgangen har liksom gjort seg selv, For omkring 100 år siden kunde gå tid for tid "inden nå over begrepet".

202..

Alkoholforbruget ja, såfremt den 5.5. maade vel især totalt arholdende, en del blandt, at alkohol ikke blev brukt i "Likhala": hvis arholdningen også var dominerende i kærnen blev alkohol holdt væk. Jeg har indtrykket at, at det delvis kan sig i bli mere afmænselig i servere alkohol ved både bryllupper og begravelse s.l. stærke raker for en få kjøpt ved "Polek".

Her vil jeg skrive inn en tilføelsmerking: Da jeg var guttunge, for 60-70 år siden var det svært afmænselig at stemningen i begravelse var særdeles høj, dens så jeg aldrig, men alikevel var de fleste i godt humør selv uden alkohol. I de fleste huse i kærnen nok kaller ja også bryllupper i spitt, kød (fæsk, kaviar, stjernvold m.v.) så kunde en ta til i "fæske kød" for i konstante hvem som var størst osv.

203..

Jeg tror nok at denne måten med sendinger har holdt sig længe ved begravelse men også ved bryllupstaver endda delvis rækker.

204..

Denne sendingen har likom fallt en annen form sin tid: En ofte flere idag bestiller kraner hos blomsterhandelen, for vedlagt et brød med viskommende navn og så bringe det sendt til begravelsestimen. Skrevet på samme måde med sendingen (oktober). En ringet til bakeren og bestiller kake al mulig ^{laveste mellem} ~~sløst~~ ~~konst~~ vedlagt en opå den brød med navn, "getvind" "retvægt".

205..

Kraner blev sendt så længe tilbage jeg minner og sikkert længe tilbage i tiden.

206..

Kraner blev altid laget hjemme, var jo ikke i få kjøpt i gammeltid, som gutt var jeg ofte med i leved ulike kraner, de bestod av fæsk og fremst lyll, beurling, bun osv. blundom kundert blomster.

- 204 .. 70 da mi en dt men og men alminnelig i
brakte bånd (delvis silkebånd) på kranen. Blomster-
handelen vil gjerne sørge for dt. Påskrift skriftlig.
- 208 .. Kranene blir alle lagt på kisten men etter at
Senne er hentet i grava blir ofte gjevende av
de med sorgende bød om å ta tilbake en eller
flere av de største, peneste kraner, for oppbevaring eller
fiske. lagt ovenpå jorden når graven er tilkrevet.
- 209 .. Som alminnelig, til dels med alkoholer (se ovenfor)
- 210 .. I den senere tid har en særlig i byene latt til
211 .. å ha begravelsen midday på holter, eller spiserstedet.
212 .. For en 70-80 år siden. I de fleste tilfelle har
bladet ned, på egen initiativ et vakkert omkalt av den søde.

Kanskje en de naar jeg har gitt på spørge-
måtene ikke naar nødvendig eller tilfredsstillende. Det er
hvad jeg selv ned og har opplevd, om spørsmål. Ingen
har jeg konferert med, dt er bare en 4-5' i bogen
som er vidt en eldre end mig selv. Derfor har jeg ikke
kunnet gi noen sikker omkalt om det for gammel.
Men jeg kan tenke mig, at det hadde vært mest
nødvendig for det.

Når jonsidek liv for dig var slit
og limeglasset endt,
din siste ferd da tok dig ut,
som her en næret omkalt,
Men leve du et vakkert liv
yehova vil sig ha
da betraktelse vil skiftet bli
du svigt på dt bra.

Kveitheim fra Steinkjer mars 1957

Alt. Mosen